

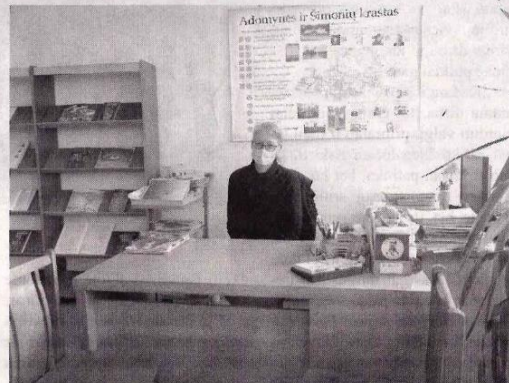
Adomynė – nuo dvaro iki didelės gyvenvietės

Adomynė – Šimonių seniūnijos kaimas, parapijos centras, 10 kilometrų į rytus nuo Šimonių, 8 kilometrai į šiaurės vakarus nuo Svėdasų, 18 kilometrų į pietryčius nuo Skapiškio ir 27 kilometrai į pietryčius nuo Kupiškio. Gretimi kaimai: Beregiai, Geiminiai, Naujikai, Ruzgai, Vodony. Vakarinį pakraščiu teka Aluotis, Jaros dešinysis intakas. Čia, 2003 metų duomenimis, buvo 125 kiemai, 328 gyventojai. Šiuo metu, remiantis seniūnijos pateikta informacija, Adomynėje savo gyvenamąją vietą yra deklaravę 241 žmogus.

Banguolė
ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ

Adomynė važiuojant iš Beregių kaimo.

Adomynės bibliotekininkė Egidija Namiejūnė.

NE TIK APIE BIBLIOTEKĄ

Su Adomynės bibliotekininke Egidija Namiejūniene pasikalbėjome apie skaitytojus ir šio kaimo kasdienybę. Ji ne adomynietė. Gyvena Bugailiškiuose ir beveik kasdien 6 kilometrus į darbą ir tiek pat atgal į namus numina dviračiu. Kai kelius užpusto, tenka tą kelią ir pėsčiomis sukarti.

„Koks čia stebuklas! Normalus kaimo atstumas. Kai kurie žmonės kasdien specialiai po dešimt kilometrų eina pasivaikščioti“, – išsakius nuostabą, kad tiek daug vaikšto, sureagavo pašnekovė.

Moteris bibliotekoje dirba nuo 1991 metų rugsėjo. Biblioteka nuo 1956 metų buvo dvare. Pradėjus 1993 metais dvarą restauruoti ji laikinai perkelta į buvusį kolūkio kontoros pastatą šalia sporto salės. Šiuo metu tas pastatas jau nugriautas. Į dvarą biblioteka sugrįžo po trejų metų. Vėl persikrausti teko 2017 metų rudenį į šias mokyklos patalpas, kai Kupiškio viešosios bibliotekos fondą sumanyta sujungti su mokyklos bibliotekos fondu.

„Iš čia jau nebelabai kur būtų kraustyti. Kraustynės gerokai išvargindavo. Kaskart reikėdavo pasukti galvą, kaip knygų fondą išdėlioti pagal nustatytą tvarką.

Mano darbo pradžioje Adomynės biblioteka aptarnavo gyventojus, įsikūrusius visoje buvusioje Adomynės kolūkio teritorijoje. Tuo metu Adomynėje ir aplinkiniuose kaimeliuose buvo apie 500 žmonių. Pagal 2021 metų statistikos duomenis, šiame mikrorajone gyveno 462 žmonės ir buvo 113 skaitytojų. Taigi per trisdešimt metų kažkur pradingo arti šimto žmonių“, – pakomentavo pašnekovė.

Bibliotekininkė džiaugėsi, kad mokyklos pastate bibliotekos patalpos daug šviesesnės ir geriau šildomos nei buvo dvare. Anot jos, labai gerai, kai biblioteka yra po vienu stogu su kitomis įstaigomis. Antai žmogus eina pro šalį į medicinos punktą ir kartu užsuka į biblioteką. Jos paslaugomis naudojasi dienos centro vaikai, su mokytoja ateina ikimokyklinukai, kartu organizuojami visokie renginiai, vyksta bendradarbiavimas tarp šių įstaigų.

E. Namiejūnienė nuogaštavo, ar ilgai pavyks išlaikyti gyvybingą mokyklos pastatą. Šiuo metu

ikimokyklinukų grupę lanko tik penki vaikai. Daugiau jų susirenka į vaikų dienos centro užsiėmimus. Viskas priklausys nuo vaikų skaičiaus. Jei jų drastiškai nesumažės, reikės šio pastato. Deja, jaunimo kasmet mažėja. Dauguma patraukia į miestus, kur galima be vargo rasti darbo. Viena kita atsikraustanti į Adomynę gyventi jauna šeima nekompensuoja tų praradimų.

Pašnekovė prisiminė, kad po mokyklos stogu glaudėsi ir bendruomeniniai šeimos namai. Adomynėje buvo įgyvendintas pozityvios tėvystės projektas. Atvažiuodavo skaityti paskaitų medikai, psichologė. Baigus vykdyti tą projektą, nebeliko ir šeimų samboūrio.

Bibliotekininkė sakė, kad blogiausia būtų vietiniams gyventojams, jei netektų medicinos punkto. Senstant kaimui reikia, kad medicinos paslaugos būtų kuo arčiau žmogaus.

Reikalinga biblioteka ir kaip kultūros salė kaimo. Šiuo metu ir knygų fondas nuolat atnaujinamas, ir užtektinai užsakoma periodinių leidinių. Pernai birželį atnaujinta kompiuterinė įranga.

„Vieni žmonės labiau skaito laikraščius ir žurnalus, kiti labiau mėgsta knygas. Kai kam prireikia ir interneto. Svarbiausia, kad žmonės skaitytų, kad užsuktų į biblioteką. Gaila, bet koronaviruso pandemija, buvę karantinai ir visokie suvaržymai gerokai atpratino žmones išeiti iš namų. Kai užsisėdi, visuomet sunku būna išjudėti“, – išsakė savo įžvalgas pašnekovė.